

Emre Bağcı

RAZČLENITEV POVEZAVE MED STASOM TELOVADCA IN OSVOJENIMI ODLIČJI NA ORODJIH PRI ORODNI TELOVADBI

Za uspeh so potrebne določene telesne značilnosti. Namen te raziskave je bil ugotoviti, ali obstaja povezava med višino telovadcev, ki so osvojili odličje na svetovnih prvenstvih in olimpijskih igrah v orodni telovadbi, ter orodjem, na katerem so jih osvojili. Tekmovanja v orodni telovadbi za moške na svetovnih prvenstvih in olimpijskih igrah potekajo na šestih orodjih za posameznike: parterju, konju z ročaji, krogih, preskoku, bradlji in drogu. Vsako orodje sledi posebnim pravilom za ocenjevanje sestav. Akrobacije v zraku prevladujejo na parterju in preskoku, medtem ko je opora pomembna na konju z ročaji in bradlji, prvine v vesi pa so značilne za kroge in drog. Medtem ko telesna višina telovadca vpliva na vse oblike telovadbe, ostaja vprašanje: kdo se lahko povzpne na vrh. V okviru raziskave so bili preučeni rezultati med leti od 2009 do 2021. Uporabljeni so bili podatki s treh olimpijskih iger (2012, 2016 in 2020) in devetih svetovnih prvenstev (2009, 2010, 2011, 2013, 2014, 2015, 2017, 2018 in 2019). Ocenjene so bile višine (251 nizov podatkov) telovadcev, ki so osvojili odličja na teh tekmovanjih. Medtem ko je bil najnižji telovadec, ki je osvojil odličje, visok 150 cm (na parterju in konju z ročaji), najvišji pa 183 cm (na parterju in na bradlji), je bila povprečna višina telovadca z osvojenim odličjem 164,67 cm ($\pm 6,12$). Obstaja statistično značilna razlika med višinami telovadcev, ki so osvajali odličja na orodjih ($p < 0,05$).

Ključne besede: telovadci, telesna višina, odličje.

Karmen Šibanc, Maja Pajek, Ivan Čuk, Igor Pušnik

TEMPERATURNE RAZLIKE DLANI PO STATIČNI IN DINAMIČNI OBREMENTVI V OPORI NA BRADLJI

V znanosti o športu in telesni vadbi se termografija v veliki meri uporablja za ocenjevanje tekmovalne uspešnosti, za preučevanje površinskih žilnih sprememb, ki jih povzroča vadba, in za spremljanje poškodb. Primanjkuje raziskav in literature o temperaturah dlani po različnih obremenitvah in naše vprašanje je bilo, kako se razlikuje temperatura dlani po statični in dinamični obremenitvi na bradlji, saj je pojavnost tako raznolika (tekmovalna in razvedrilna dejavnost, telesna vzgoja, rehabilitacija). S kakovostno termovizijsko kamero je bilo izmerjenih osemindeset študentov Fakultete za šport Univerze v Ljubljani. Temperatura dlani je bila izmerjena pred obremenitvijo, takoj po obremenitvi in vsakih 30 sekund v obdobju 5 minut po obremenitvi. Vsaka roka je bila razdeljena na devet različnih območij (ROI). Izračunani so bili povprečje (XA), standardni odklon (SD), najvišje in najnižje temperature ter število slikovnih pik. Temperatura dlani se je takoj po obremenitvi znižala, nato pa začela naraščati. Po 5 minutah so bile vrednosti temperature višje kot pred obremenitvijo, po kolebih (dinamični obremenitvi) pa so bile vrednosti temperature višje kot po opori (statični obremenitvi). Različne obremenitve torej različno vplivajo na temperaturo roke.

Ključne besede: temperatura dlani, termalno slikanje, bradlja, opora, koleb v opori.
